

En eixe model, necessita més recursos, clar. I no podrà fer-se tot en dos anys ni en quatre, però sí que estem avançant de forma ferma. Li vaig a donar algunes dades: tenim més professors que mai –li ho he dit– més de sis mil professors més per atendre de forma diversa a tot l'alumnat; més recursos específics que mai per als xiquets amb necessitats educatives especials; més personal en els centres específics d'educació especial, s'hi destinen 46 milions d'euros.

Tenim més personal de suport en els centres ordinaris, parle d'orientadors, orientadores, pedagogia i llenguatge, o (*Inintel·ligible*) ... llenguatge, la gent que s'hi dedica de forma específica. I hem passat, per exemple, de 61 aules CIL a 93, per a poder atendre dins dels centres ordinaris amb una major diversitat i majors recursos.

Això fa que invertim en estos professionals de forma específica 221 milions d'euros. Per a que es faça una idea, són 55 milions d'euros més que quan vam arribar, més que en l'anterior govern del Partit Popular. 55 milions d'euros més destinats de forma específica a l'atenció amb professionals als xiquets i xiquetes amb necessitats educatives especials.

I, a més a més, hem ampliat el programa d'actuació per a la millora, que és el que fa desdoblaments, el que fa una atenció també més diversificada als alumnes i n'hi ha tres mil professors treballant en eixe sentit. És el triple del que es destinava abans de que arribarem al govern.

Per tant, més recursos per a que els xiquets puguen ser atesos. En total invertim 133 milions d'euros més a l'atenció educativa singular, a l'atenció amb necessitats educatives especials. 133 milions d'euros més que quan governava l'antic govern.

I com deia, vosté també, és especialment necessària al professorat formant-lo. Per això, hem creat un centre de formació del professorat específic en educació inclusiva, per a canviar eixe model acompanyant al professorat. I hem generat guies i protocols per a ajudar-los a que es senten acompanyats, que sapien com han d'actuar, com han de canviar en eixe model nou d'atenció als nostres xiquets i xiquetes. Més de 8 guies, més protocols també que s'han realitzat de salut mental, d'assistència també a les altes capacitats que també són una diversitat que s'ha d'atendre i l'estem atenent en els nostres centres educatius.

I queda molt per fer, clar que sí. Hem de seguir avançant, hem de seguir destinant molt més recursos, hem d'aconseguir una millor coordinació i tindre més professorat encara. Però hem establert les bases, de veritat, per a que n'hi haja un model educatiu inclusiu, realment, que no deixa a ningú exclòs i que es tracta amb la diversitat que cadascú de nosaltres necessitem per a després tindre les mateixes oportunitats.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada Marian Campello a l'honorable conseller d'educació.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, president.

Bona vesprada, senyor conseller.

Hui li preguntaré sobre una de les branques de l'educació més discriminades històricament, sobre la Formació Professional. I és curiós, perquè al mateix temps és una de les branques que més es troba a faltar al nivell, inclús, popular i social.

És molt fàcil escoltar en molts sectors: «Ens cal una Formació Professional ben formada.» Bé, jo tinc proximitat amb una persona que treballa en una empresa de robòtica i ens parlava de com és de complicat que era trobar mecànics especialistes en robòtica. I com era més fàcil, inclús, tindre enginyers que els propis mecànics. Això és una conversa que es va repetint en molts sectors.

Inclús, recorde que fa aproximadament un poquet més d'un any ens van convidar a alguns diputats de les Corts a Madrid, al Senat d'Espanya, a unes jornades sobre Formació Professional. I allí mateixa estava el representant de la cambra de comerç alemanya en Espanya, que era un senyor amb moltíssim prestigi, era una persona que té molt de prestigi en el seu país i aquí, i allí ens explicava com ell venia de la Formació Professional i no havia passat per la universitat. I a dia de hui estava ahí.

I moltes vegades pareix que com la Formació Professional alemanya és al final un reflex de prestigi de com es poden fer les coses i com podem encetar eixe camí.

Ens consta que des de la conselleria s'han iniciat eixos camins que emulen a altres països del nostre entorn que ja estan dignificant la Formació Professional. Camins com el congrés realitzat al desembre, que es un exemple de com posar l'FP en el centre de les nostres polítiques i de les polítiques de la seua conselleria, o la innovació en els nous cicles, així com la flexibilitat per a adaptar-se a les noves realitats professionals de la nostra terra.

Així que, senyor conseller, per tot açò li pregunte ¿quina és la política d'actuació de nous currículums de cicles d'FP i la seua implantació?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora president.

Gràcies, senyora diputada.

Allò cert és que el que vosté estava descrivint és una realitat, necessitem més estudiants de Formació Professional i necessitem no només ampliar l'oferta sinó adaptar l'oferta a la realitat dels centres productius, i per tant que tingam una oferta adaptada a allò que necessita el canvi de model productiu per a generar després major ocupabilitat, que els nostres estudiants tinguen una major inserció laboral i, al mateix temps, ajudem a canviar el model productiu.

Precisament per això estem treballant en tota una sèrie de vectors de treball que estan donant molt bons resultats i que van en la línia del que vosté estava diguent; de fet, estem multiplicant les ofertes, estem ampliant les ofertes, i les estem millorant adaptant-les a la realitat i a les necessitats també territorials i no només a la demanda que es fa en un determinat sector quan es moda o no és moda.

És efectiu, és veritat –vosté ho deia–, n'hi ha determinats sectors que no troben treballadors qualificats en el seu sector en Formació Professional. I precisament ahí hem incidit, i hem actuat, i hem generat noves ofertes, a la carta algunes d'elles, per a estos sectors productius, i que no existien, i això ha sigut gràcies a l'actualització dels títols i els currículums pels quals vosté m'estava preguntant.

És el ministeri el que fa el currículum base per a una formació de Formació Professionals, són les comunitats les que adaptem a l'entorn, clar que sí, però també actualitzem aquells currículums que són més antic, els actualitzem a l'actualitat, al dia a dia, i a les necessitats actuals, i en eixe sentit hem estat treballant sense descans. De fet, hem actualitzat ja 27 títols dels que n'hi havia al currículum, hem actualitzat 27, estem treballant en 28 més, i a més a més estem ampliant l'oferta cada dia més.

Per tant, estem fent actualització dels títols, ampliació de l'oferta, i millorar l'oferta perquè siga una major incidència en eixe canvi de model productiu i millorar l'ocupabilitat.

En eixe sentit, sí que m'agradaria traslladar-li algunes de les dades. Per exemple, quan vam arribar al govern l'oferta estava en 2.827 unitats; ara, tenim 3.600 unitats, és a dir, hem augmentat en més de 800 unitats l'oferta que s'està fent. Per tant, més oferta per a garantir eixa necessitat de formació, millor oferta.

¿Com hem fet la millor oferta? Com els deia, per exemple, en els sectors de la química industrial, que feia anys i anys que estaven buscant treballadors, que no en tenien, que no els trobaven, i que ara ja tenen un cicle, una formació professional que els hi garantix professionals formats en química industrial per a tot el sector de la química, tant al polígon de l'extraradi de Castelló com ací mateix, també, a València. I, per tant, un grandíssim resultat amb molta col·laboració, una col·laboració amb les empreses que és especialment rellevant.

I n'hi ha qui ens posa –i ho sap vosté– certes etiquetes, com si anàrem en contra de qualsevol economia productiva (*rient*), tot el contrari. Miren, les dades són les que són, n'hi ha qui s'omplia la boca de parlar de Formació Professional Dual però no treballava, o treballava molt poquet, i n'hi ha qui el que fa és treballar perquè els nostres alumnes tinguen major ocupabilitat. I així, les dades demostren que amb el govern de la dreta n'hi havia 1.600 convenis signats, i amb el govern del botànic n'hi ha 3.200 convenis signats per a la formació

en el centre de treball, per a la formació específica també en empresa, per a una millor adaptabilitat a la formació necessària per als perfils professionals dels nostres treballadors i treballadores.

Hem fet –com deia vosté– diferents congressos; hem fet també diferents jornades per a posar en valor la Formació Professional, perquè estiga al centre de la formació i de les oportunitats del conjunt de la ciutadania, de la gent més jove però de la gent més major; hem estat reconeixent també les qualificacions professionals i, per tant, que n'hi haja gent que ha estat treballant però que no tenia un títol, que es puga reconèixer eixe treball, eixa experiència, per a tindre un títol.

I, mire, no només hem fet això i ens hem reunit amb molta gent i hem estat avançant sinó que, a més a més, des del ministeri se'ns ha reconegut eixe treball i en el mateix mes de març se celebrarà ací, per primera vegada, un congrés internacional de Formació Professional en el que participaran precisament les cambres de comerç a nivell internacional, també experts del ministeri, i experts a nivell internacional, per a fer del centre de la Formació Professional el País Valencià, perquè el canvi del model productiu passa per la Formació Professional.

I, precisament per això, perquè estem treballant en una direcció més que correcta i estem canviant eixe model, vindran i es realitzarà ací eixe congrés internacional de Formació Professional.

Per tant, actualitzant títols, millorant l'oferta, ampliant-la, i sobretot treballar perquè la nostra gent tinga una ocupació.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passarem a la següent pregunta, ara la que formula la il·lustre diputada Fabiola Meco a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

La senyora Meco Tébar:

Bona vesprada, senyora consellera.

En septiembre registraba una pregunta para saber cómo evaluaba la gestión del centro de menores de Buñol. Buñol fue el primer centro de menores que yo visité, estaba preocupada, como creo que lo estábamos todos por cuál era la situación que se estaba produciendo, hablé con profesionales, hablé también con representantes del municipio, y yo lamento decir que lo sucedido se veía venir.

Buñol era un centro de acogida para veinticuatro menores que funcionaba con muchas limitaciones, como todos los centros de menores por lo que (*inintel·ligible*)... De la noche a la mañana se convierte, por todo lo que pasa en Monteolivete, en centro de recepción, y empieza ciertamente un desconcierto para muchos profesionales que se han visto desbordados; desbordados